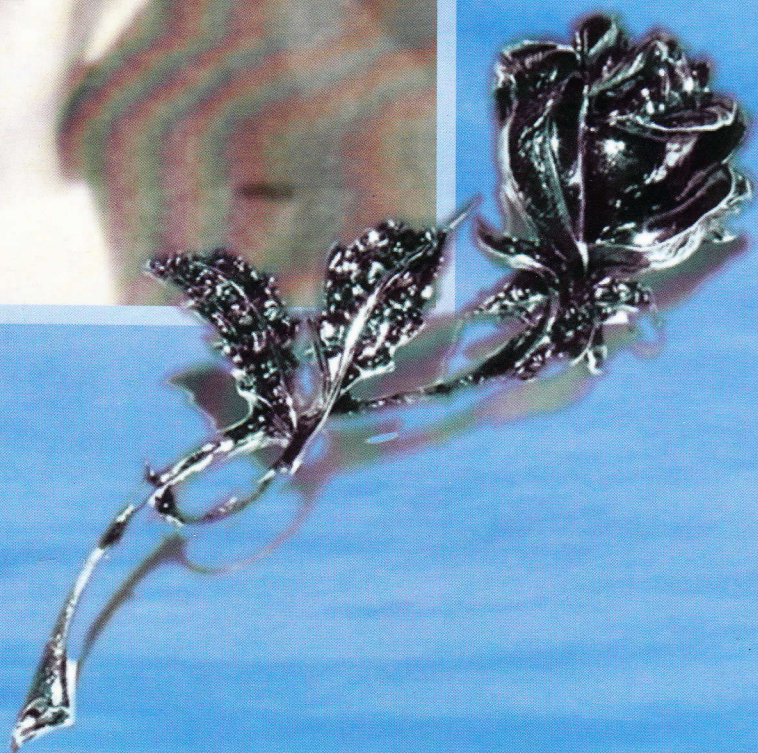
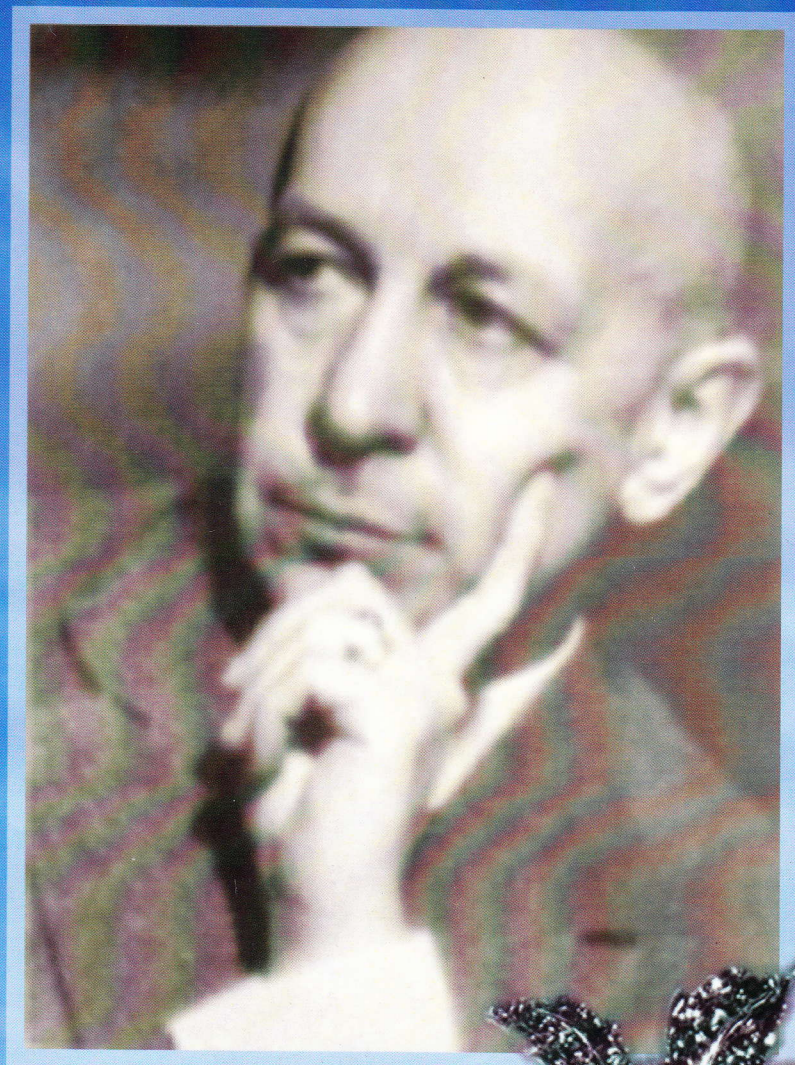

SZKOŁA PODSTAWOWA W SKRZESZEWIE

IM. KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO

**„Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada,
lecz przez to ,kim jest.**

Nie przez to, co ma, lecz przez to,

Czym dzieli się z innymi ”

Jan Paweł II

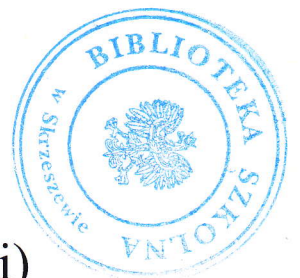
**Nadanie imienia szkole to wielkie wyzwanie i nie
udałoby się bez pomocy życzliwych nam osób.**

DZIĘKUJEMY

**Za pomoc materialną i wsparcie duchowe:
Dyrektor , Rada Pedagogiczna, Rada Rodziców
i cała społeczność uczniowska.**

„Mądrym być to wielka sztuka,
ale dobrym jeszcze większa”
(K.Makuszyński)

HISTORIA SZKOŁY

Szkoła Podstawowa w Skrzyszewie działa już od około stu lat! Przez tak długi okres czasu, podstawową wiedzę o świecie zdobywało tu ponad trzy tysiące uczniów z ośmiu wsi: Skrzyszewa, Kałuszyna, Olszewnicy Starej, Olszewnicy Nowej, Poddębia, Komornicy, Topoliny i Sikor. Grono uczących tu nauczycieli zmieniało się wraz z upływem czasu. W latach trzydziestych i czterdziestych uczyło kilkoro nauczycieli, dziś jest ich o wiele więcej. Wydarzenia historyczne zmuszały do zmienienia lokalizacji tegoż budynku – miejsce, na którym dzisiaj znajduje się szkoła, jest to już jej piąte w przeciągu ostatnich siedemdziesięciu lat. Najkrócej funkcje pełniły baraki przeznaczone na szkołę (1948 – 1949); natomiast najdłużej budynek, w którym się znajdujemy – bo pełni tę funkcję już czterdzieści pięć lat.

1937 – data ta, jest to pierwsza wzmianka o szkole w Skrzyszewie, jaką pamiętają jego najstarsi mieszkańcy. Wtedy to, w związku z komasacją (przydzielaniem gospodarstw), rozebrana zostaje drewniana szkoła. Zaraz po rozebraniu tej szkoły, nauczanie – przez kilka miesięcy – odbywało się w prywatnym budynku.

W tym samym roku, we wrześniu zostaje oddana do użytku drewniana szkoła, zlokalizowana na terenie dzisiejszego placu szklonego.

Szkoła ta została rozebrana przez Niemców podczas okupacji w 1944r.

1945 – po II wojnie światowej szkoła znajduje się w przedwojennej stacji kolejowej. Zajęcia odbywały się tam zaledwie niecałe dwa lata

1947 – szkoła znajduje się w specjalnie sprowadzonych, poniemieckich barakach, których część znajduje się do dzisiaj.

1949 – zostają wybudowane nowe baraki, na terenie wschodniej części dzisiejszego Ośrodka Zdrowia. Były one w lepszym stanie niż te poprzednie..

1956 – z datków okolicznych mieszkańców oraz dotacji Wydziału Oświaty, powstaje parter dzisiejszej szkoły.

1965 – przy Szkole Podstawowej powstaje Przedszkole

1966 –1975 w latach tych istniała tu oprócz Szkoły Podstawowej, Zasadnicza Specjalna Szkoła Zawodowa oraz Szkoła Przysposobienia Rolniczego. Zostaje do ówczesnej szkoły dobudowane piętro oraz sala gimnastyczna, jaką tamte czasy mogło poszczycić się niewiele szkół.

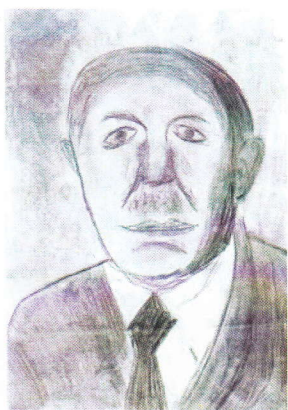
1999 – wraz z reformą oświaty zmienia się system nauczania. Oprócz Szkoły Podstawowej w Skrzyszewie zostaje otwarta filia Gminnego Gimnazjum w Dębem.

2002 – następuje likwidacja Gimnazjum w Dębem, a na to miejsce zostają powołane dwa niezależne gimnazja w Wieliszewie i Skrzyszewie.

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej **w Skrzyszewie**

1. *Władysław Lubański (1937 – 1940)*
2. *Franciszek Kalbarczyk (1945 – 1963)*
3. *Kazimierz Mysłowski (1963 -1975)*
4. *Aleksander Jażdżejewski (1975 – 1976)*
5. *Ludwik Rafalski (1976 – 1980)*
6. *Alfred Szlubowski (1981 – 1983)*
7. *Stanisław Witek (1983 – 1984)*
8. *Stanisław Miętek (1984 – 1988)*
9. *Teresa Wieczorek (1988 – 1999)*
10. *Jolanta Boniecka (1999 – 2006)*
11. *Małgorzata Ścibior (2006 i nadal)*

ŻYCIORYS KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO

Kornel Makuszyński urodził się 8 stycznia 1884 roku w Stryju koło Lwowa.

Już podczas nauki w gimnazjum przejawiał zamiłowania

humanistyczne. W późniejszych latach odebrał staranne wykształcenie. Najpierw studiował literaturę polską i romanistykę na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, następnie – literaturę francuską na paryskiej Sorbonie. Swoje pierwsze książki zaczął wydawać we Lwowie, Warszawie i Kijowie. Pisał głównie dla dorosłych, do czasu, aż lwowskie wydawnictwo złożyło mu propozycję napisania książki dla młodzieży. Od tej chwili powstało mnóstwo książek, które zyskały sobie poczytność nie mającą równej w dziejach polskiej literatury dla młodzieży. Kornel Makuszyński będąc jeszcze w gimnazjum zadebiutował jako poeta. Po wielu latach tak wspomina tamto wydarzenie: *Tego roku gdy miałem lat czternaście zostałem po raz pierwszy wydrukowany! Po raz pierwszy w życiu ujrzałem Henryka Sienkiewicza(..) napisałem wiersz na Jego cześć i oto ten wiersz został przyjęty i wydrukowany na pierwszej stronie czasopisma „Polonia” wydawanego dla młodzieży szkolnej. Mam ten wiersz do dziś w oczach, a szczególnie podpis „Kornel Makuszyński, uczeń IV klasy gimnazjalnej”*

W latach 1914 – 1918 Kornel Makuszyński, jak tysiące innych mieszkańców okupowanego przez Rosjan Lwowa, został ewakuowany w głąb rosyjskiego cesarstwa. Zupełnie przypadkowo zatrzymał się w Kijowie, gdzie mieszkało wielu Polaków.

Został tam kierownikiem literackim Teatru Polskiego.

W czasie pobytu nad Dnieprem powstaje wiele ciekawych felietonów i humoresek dla dorosłych. W roli pisarza dla najmłodszych Makuszyński zadebiutował w 1916 roku wydając *Bardzo dziwne bajki*.

Po odrodzeniu się państwa polskiego Makuszyński zamieszkał w Warszawie. Prowadził dział krytyki teatralnej, wydawał książki, pisał felietony do *Kuriera Warszawskiego*. W 1924 otrzymał państwową nagrodę literacką za napisanie poematu *Pieśń o Ojczyźnie*. Można jednak śmiało powiedzieć, że nieśmiertelność literacką zapewniły Makuszyńskiemu napisane w tym okresie książki dla dzieci i młodzieży. W tak zwanym „okresie warszawskim” powstały następujące utwory dla dzieci i młodzieży:

- **Bezgrzeszne lata**
- **O dwóch takich, co ukradli księżyc**
- **Przyjaciel wesołego diabła**
- **Panna z mokrą głową**
- **Wyprawa pod psem**
- **Wielka brama**
- **Awantura o Basię**
- **Szatan z siódmej klasy**
- **Szaletstwa panny Ewy**

Kinematografia polska od dawna wykorzystuje powieści Makuszyńskiego.

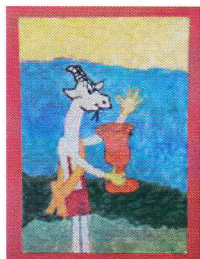
Dotychczas powstały filmy według następujących książek:

- Awantura o Basię (1959, 1995)
- Szatan z siódmej klasy (1960, 2006)
- O dwóch takich co ukradli księżyc (1962)
- Panna z mokrą głową (1994)
- Szaleństwa panny Ewy (1984)
- Przyjaciel wesołego diabła

Powieści Kornela Makuszyńskiego od wielu już lat cieszą się niezmienną popularnością. Jednak największym i nieśmiertelnym „hitem”

literackim okazała się historyjka słowno - obrazkowa, którą Makuszyński opublikował wraz z rysunkami Mariana Walentynowicza. Jej bohaterem jest gapowaty Koziołek Matołek

Wspólnie z Marianem Walentynowiczem stworzyli jeszcze inne zabawne historyjki dla dzieci:

Awantury i wybryki małej małpki
Fiki – Miki
Fiki – Miki dalsze dzieje

Kto to czyta Ten się śmieje
Na nic płacze na nic krzyki
Koniec przygód Fiki - Miki

Dla najmłodszych czytelników Makuszyński napisał cykl historyjek słowno-obrazkowych osnutych wokół polskich legend:

O wawelskim smoku
Wanda leży w naszej ziemi
Za króla Piasta Polska wyrasta

Bardzo interesujący jest w życiu autora związek z Zakopanem, w którym od 1918 roku przebywa parokrotnie każdego roku. Owocem tej fascynacji są liczne felietony i książki o sprawach zakopiańskich. Makuszyński patronował wielu komitetom organizacyjnym zawodów narciarskich, konnych, samochodowych. Swoim patronatem objął klub „Wisła” i z jego inicjatywy najbiedniejsza młodzież góralska dostawała narty, aby mogła ćwiczyć się w konkurencjach narciarskich. Mieszkańcy Zakopanego docenili tę przyjaźń i w 1931 roku nadali pisarzowi tytuł Honorowego Obywatela.

W 1944 roku Makuszyński przeniósł się na stałe do Zakopanego. Tu rozpoczął się ostatni rozdział życia pisarza. Nie pisze już powieści, jest schorowany i zmęczony przejściami wojennymi, powoli popada w zapomnienie.

Popada też w złą sytuację finansową. Odbywa spotkania autorskie w sanatoriach i zakładach pracy. Cierpliwie odpisuje też na listy chłopców i dziewczynek z całego kraju.

Przed śmiercią pisarza, w willi „Opolanka”, w której mieszkał, pojawia się jakiś chłopiec prosząc o widzenie z panem Makuszyńskim. Powiadomiony, że pisarz jest ciężko chory, wyjął nieśmiało z zanadru białą różę z prośbą o wręczenie jej ukochanemu autorowi.

Kornel Makuszyński zmarł 31 lipca 1953 roku.

W pogrzebie uczestniczyły tłumy wiernych czytelników. Jeden z przyjaciół pisarza nad otwartą mogiłą powiedział: „Był dobrym człowiekiem. Był jednym z tych, którzy dobroć utożsamiali z mądrością, a talent z charakterem, którzy wiedzieli, że

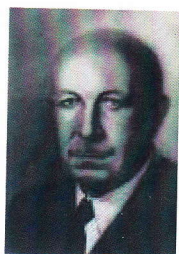
nie można być wielkim pisarzem będąc złym człowiekiem.” Pochowano go na zakopiańskim cmentarzu z białą różą na sercu.

Kim ma być patron szkoły ?

To pytanie postawiliśmy sobie, przystępując do wyboru kandydata. Czy ma być to osoba stojąca na piedestale, czy postać, której życie, wyznawane poglądy zgodne są z głównymi celami wychowawczymi szkoły, ktoś bliski uczniom, zrozumiały dla nich, ktoś, kto może stać się autorytetem, źródłem wzorców?

Wśród propozycji uzyskanych z ankietowania naszych uczniów, ich rodziców, Rady Pedagogicznej i pracowników szkoły oraz lokalnej społeczności szczególnie bliski okazał się człowiek i pisarz, który ponad wszystko ukochał dzieci – Kornel Makuszyński.

***„Moje książki wędrują pomiędzy rzesze, niechże przeto grzeją,
(...) niech nie burzą naiwnej prostej wiary w serce człowieka”.***

Kornel Makuszyński

Dorobek Kornela Makuszyńskiego stanowi około 70 książek, większość z nich poświęcił dzieciom. Jego praca twórcza, oraz działalność pozaliteracka były walką o uśmiech dziecka. Potwierdzenie tego znajdujemy w słowach:

„I choćbyś miał w duszy tysiąc zgryzot, a w sercu morze łez, znajdź na jego dnie uśmiech”. Nie bez powodu utwory Kornela Makuszyńskiego określane są mianem "uśmiechniętych książek". Pisarz przekonuje w każdej ze swoich książek, że przyjaźń, radość, dobroć, mądrość to

wartości, które mogą pokonać zło, egoizm, oschłość, na co dzień towarzyszące każdemu człowiekowi.

To właśnie umiejętność odnajdywania w życiu jego pozytywnych aspektów i docenianie wagi tych wartości, których nie można przeliczyć na pieniądze, chcemy zaszczepić wśród naszych podopiecznych.

Bohaterowie Kornela Makuszyńskiego to barwne, wrażliwe postacie, pełne zalet choć nie pozbawione słabości, zawsze uśmiechnięte i zadowolone z życia, twórcze i pomysłowe, uwikłane czasami w niecodzienne sytuacje. Udowadniają, że dzięki zaradności, mądrości, inteligencji można osiągnąć cel. Uczą też, że bez względu na okoliczności należy pomagać drugiemu człowiekowi, nie wolno pozostawać obojętnym na jego krzywdę. Czyż nie takimi chcielibyśmy widzieć naszych uczniów?

KORNELIADA

Z nadaniem imienia szkole wiąże się nie lada wyzwanie dla uczniów. Każdy z nich musi wiedzieć, kim był patron i dlaczego właśnie jego imię nosić będzie szkoła. Dzień 27 marca był dla nas wszystkich wielkim sprawdzianem wiedzy i umiejętności. Uczniowie i nauczyciele przygotowali się do niego od momentu podjęcia decyzji o wyborze patrona. Każdy z nas zapoznał się biografią Kornela Makuszyńskiego, przybliżyliśmy sobie jego twórczość, aby w dniu Korneliady udowodnić, że wybór ten był słuszny, a sylwetka wielkiego pisarza jest nam znana i bliska.

W teście wiedzy klasy młodsze nie ustępowały wiadomościami najstarszym uczniom naszej szkoły. Maluchy świetnie poradziły sobie także z odnalezieniem nazw miejscowości związanych z kozą.

Jednak w tej konkurencji zaskoczyła wszystkich klasa VIb, która znalazła ich ponad 80 i bezbłędnie umiejscowiła je na mapie Polski.

Tego dnia nie mogło zabraknąć rozgrywek sportowych, gdyż nasz patron oprócz literatury miał także drugą wielką miłość – sport. Konkurencje sportowe wzbudziły najwięcej emocji. Cała sala gimnastyczna wrzała, gdy klasowi sportowcy walczyli o pierwsze miejsce na podium.

Aby zaciekawić wszystkich zebranych każdy zespół klasowy przygotował piękną interpretację fragmentu utworu Makuszyńskiego. Wszyscy bardzo się starali i Kornel na pewno byłby dumny ze swoich czytelników.

Nie mniejsza duma rozpierałaby Koziołka Matołka, gdyby przeczytał listy, jakie dzieci napisały do niego, by zachęcić go do odwiedzin Skrzyszewa. Zachwalały w nich walory najbliższej okolicy i naszą szkołę.

Szkolne łasuchy także nie wyszły z imprezy z pustymi brzuchami. Na stole pojawiły się smaczne, kolorowe, wiosenne sałatki przygotowane z myślą o ulubionym bohaterze dziecięcych komiksów. Wybór najsmaczniejszej był niesłychanie trudny, gdyż każda klasa wykazała się niebywałą pomysłowością w komponowaniu sałatkowych składników.

I tak oto w myśl starej zasady *dla każdego coś miłego* minął nam bezstresowo najważniejszy tegoroczny sprawdzian. Wszyscy uczniowie spisali się na medal. Wykazali się ogromną wiedzą na temat swojego patrona. Udowodnili, że Szkoła Podstawowa w Skrzyszewie powinna poszerzyć szeregi *Kornelówek*, a hasło *Mądrym być to wielka sztuka, ale dobrym jeszcze większa* nie jest im obce i będzie im towarzyszyć w codziennych zmaganiach.

PRACE NASZYCH UCZNIÓW

PRACE NASZYCH UCZNIÓW

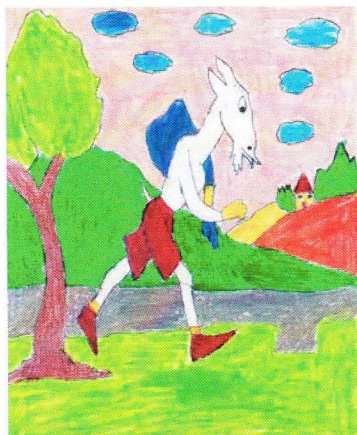

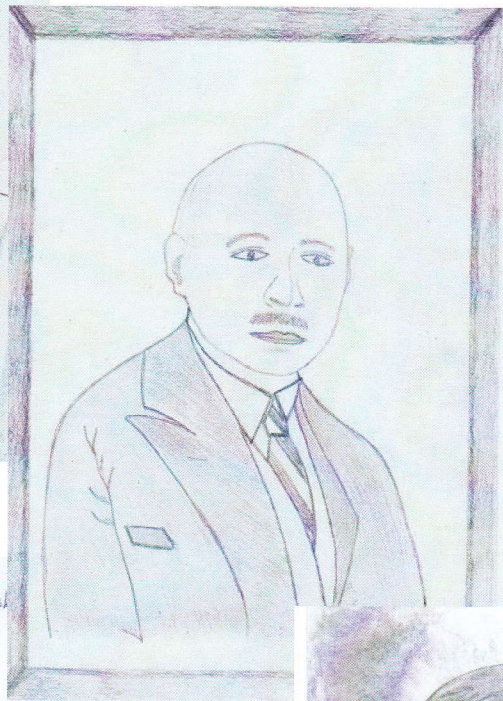
Przygotowując się do nadania imienia Kornela Makuszyńskiego nasi uczniowie zapoznali się z biografią patrona i jego twórczością. W szkole zostały zorganizowane konkursy, dzięki którym dzieci wykazały się ogromną wiedzą i niebywałymi umiejętnościami.

W konkursach plastycznych pt.:

Nasz Patron i Ulubione postacie z książek Kornela Makuszyńskiego

powstały takie oto prace:

Kornel Makuszynski

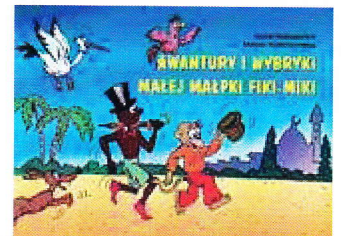

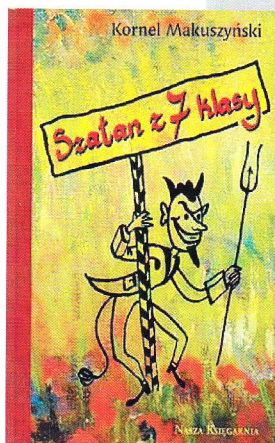
ZŁOTE MYŚLI

KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO

*"Mądrym być to wielka sztuka,
być dobrym jeszcze większa."*

"Awantury i wybryki małej małpki Fiki Miki"

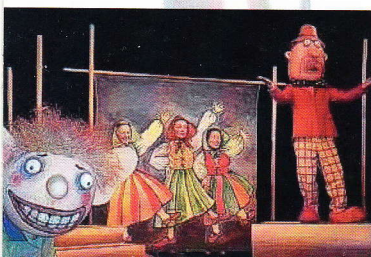
*"Każda książka jest żywym stworzeniem ...
Każda ma duszę i każda ma serce."*

"Szatan z siódmej klas"

"Serce ludzkie jest pełne tajemnic"

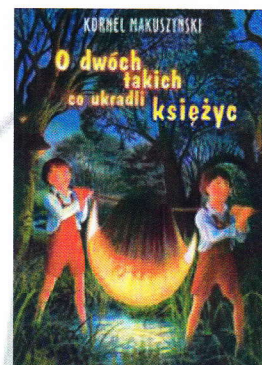
"Szaleństwa panny Ewy"

*"(...) łzy bolą (...) i pieką, dlatego nigdy
nikogo nie należy przyprawiać o łzy."*

"Szwec Kopytko i Kaczor Kwak"

*„Serce matki usłyszy głos dziecka
z niezmiernej oddali,
a oczy matczyne ujrzą dziecko ukochane
nawet wśród czarnej ciemności.”*

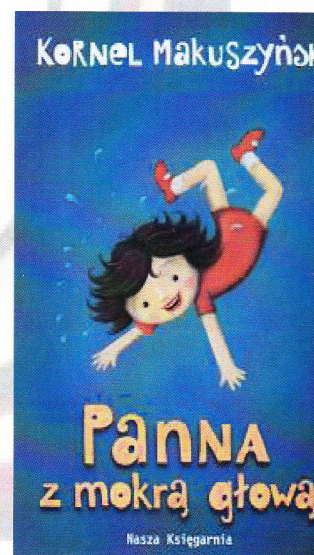
"O dwóch takich co ukradli księżyc"

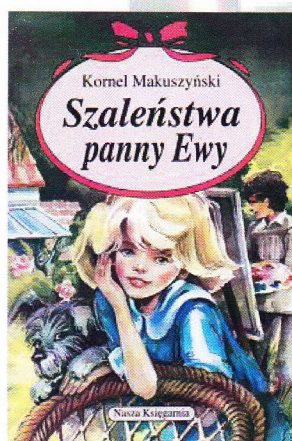
*„Człowiek nie może ciężiej ukarać człowieka,
jak go karze zamknąwszy przed nim serce.”*

"Awantura o Basię"

*„(...) matka zbiera wszystkie troski
i zgryzoty całego domu
i aby innym ulżyć ukrywa je
w swoim sercu sama płacze,
aby inni czasami uśmiechnąć się
Tak bowiem od początku świata
czyni każde matczyne serce.”*

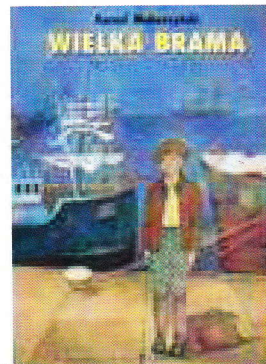
"Panna z moką głową"

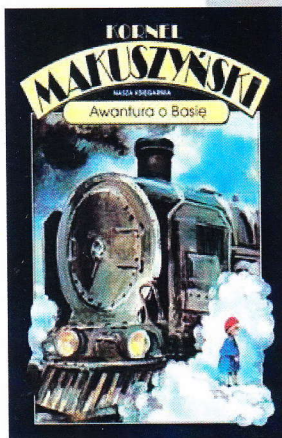
*Na świecie jest wielu złych ludzi....
Wyrządzają sobie potworne krzywdy,
czasem nie wiadomo dlaczego i po co.
Na krzywdzie jednak nikt od początku świata
nie zbudował swojego szczęścia.”*

„Szaleństwa panny Ewy"

*"Ludzie są dobrzy (...) i ty zawsze bądź dobry dla ludzi (...)
Nie czyń żadnej krzywdy, nikomu na świecie."*

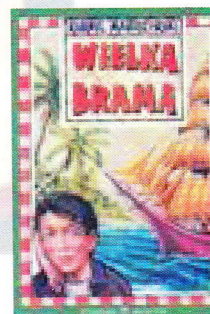
"Wielka brama"

„Awantura o Basię”

*„Nauka jest żelazną miotłą,
co wymiata z umysłów ludzkich
wszystkie plewy.”*

„Sen jest najmądrszym doktorem na świecie.”

"Wielka brama"

Książka jest to mędrzec łagodny i pełen słodyczy. Puste życie napetnia światłem, a puste serce wzruszeniem.

Kornel Makuszyński

DZIECI O „KORNELU”

KORNEL MAKUSZYŃSKI

Kornel Makuszyński jest postacią bardzo znaną

I przez wszystkie dzieci bardzo podziwianą.

Dzięki niemu poznaliśmy sympatycznego
koziółka,

Który ze względu na swą nieporadność zyskał
miano „Matołka”.

Długo błądził wędrując do Pacanowa,

A wszystkim niepowodzeniom winna była „pusta
głowa”.

Zasmuciła nas historyjka małej dziewczynki -
Basi Bzowskiej,

o którą awanturę słychać było, aż na
Marszałkowskiej.

Poznaliśmy również głębokie serce pólseroty,

która na początku sprawiła same kłopoty.

Powiadano o niej „Panna z mokra głową”,

i choć figlarna, osobą była wyjątkową.

Wszyscy uczniowie z zapałem czytają książki
Kornela,

bo są nie tylko wesołe, ale i nas pouczają.

Nic więc dziwnego, że Kornel patronem szkoły
zostaje,

bo ta wybitna postać zaszczytu naszej szkole
dodaje.

WIERSZ O KORNELU MAKUSZYŃSKIM

Kornel Makuszyński to poeta znany,

a w naszej szkole na patrona wybrany.

Jego twórczość jest nam bardzo bliska,

a z większości utworów humor i radość tryska.

Jego książki są dla wszystkich wskazówką,

ile miłości i piękna można przekazać stalówką.

Potrafił w ludziach odkryć dobro i wrażliwość,

on jeden z nielicznych miał taką możliwość.

Dla wielu czytelników może być wzorem,

do jakiego sukcesu można dojść uporem.

Miłość do ludzi była jego natchnieniem,

a do ukochanego Lwowa często wracał
wspomnieniem.

Choć życie poety nie rozpieszczało,

to wiary w przyszłość mu nie brakowało.

Większość twórczości poświęcał najmłodszym,

bo dzieci były dobrem najśladszym.

Swymi bajkami ciekawił i bawił,

wiele radości tym samym sprawił.

Uczył dzieciaki właściwie postępować

i, że należy przyjaźń pielęgnować.

Dzięki swej duszy otwartej dla ludzi,

jego twórczość się nigdy nie znudzi.

Wrażliwość poety nas wszystkich wzbogaca,

czytaj Kornela - to się oplaca.

SZKOŁA TO MY

HYMN SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Mądrym być to wielka sztuka
ale dobrym jeszcze większa.
Dla nas wszystkich to nauka!
Kornel wyrył nam to w sercach.

Ref. Szkoło prowadź nas przez życie
Wskaż wartości, co nie zwiodą.
Aby każdy pewnym krokiem
Poszedł śmiało własną drogą.

Czasem radość, czasem smutek
taka kolej naszych losów.
Ale zawsze - dobre serce.
To na nasze życie sposób!

Ref. Szkoło prowadź nas przez życie
Wskaż wartości, co nie zwiodą.
Aby każdy pewnym krokiem
Poszedł śmiało własną drogą

Nauczyłaś nas tak wiele:]
liczyć, śpiewać, czytać baśnie.
Płomień wiedzy i nauki
Niechaj nigdy w nas nie zgaśnie.

Ref. Szkoło prowadź nas przez
Wskaż wartości, co nie zwiodą.
Aby każdy pewnym krokiem
Poszedł śmiało własną drogą

SZKOŁA PODSTAWOWA
Im. Kornela Makuszyńskiego
w Skrzeszewie
ul .Szkolna 10
tel.0227823095
e-mail: sp_skrzeszew@wp.pl